

Сен тау туйюлсе, халкъны бурунгулу
Умутуса, къалмадынг отда кюйюп.
Таулу намаз этди, санга бурулуп,
Эшигин санга буруп салды юйюн.

Терезесин санга буруп ишледи,
Кече-кюн да акълыгъынгы кёрюрча.
Ол къайдан да ашыгъып артха келди,
Ёлгенде да, сени кёре, ёлюрча.

Сен тау туйюлсе, халкъны намысыса,
Акълыгъынг, бийиклигинг да аныча,
Барыбыз да кетербиз, сен къалырса,
Тенгиз, поэзия, кёк къалгъаныча.

Сени тёппенге кюн къакъгъанын кёрюп,
Жарлы жарлылыгъын унута келди,
Ингирде къызгъыл къаргъа кёз жиберип,
Батыр да, тынчыракъ ёлгенча, ёлдю.

Мухажирликде биз кёрген тюшсе сен,
Халкъны байрамына ушагъан – бийик.
Танг атханда, жугъутур, сени кёрсе,
Къууана болур, мен къууанган кибик.

Мен жюз жыл мындан алгъын жашасам да,
Сени къоюп, Меккагъа бармаз эдим,
Мен, файгъамбарча, муслийман болсам да,
Сенден башха затха табынмаз эдим,

Минг Кааба болса да, сени къоюп,
Сенден сейир бар деп табынмаз эдим,

Башха жерде кълсам да, ажал жоюп,
Кълбырда да тынчлыкъл табалмаз эдим.

Таулу, биченин чалгъланда да, терин
Сюрте, бек суйгенди санга кълараргъл,
Кюн иссиде сургенинде да жерин,
Кълуаннганды юсюндеги къларлагъл.

Сен тау туйюлсе, сейирлигибизсе,
Битеу сабийлени кълуанчынлай – акъл,
Тау туйюлсе, ёлюмсюзлюгюбюзсе,
Сени ёмюрюнг, жашау кибик, узакъл.

Бу дуняны сенсиз тургълан заманы
Болгъланмыды? О, кълалай жарлы эди
Жер ол заманда! Сенсиз кёрсем аны,
Мен кесим да жарлыракъл болур эдим!

Сени этегингде кълан тёлкенле да,
Къланлары тёлгюлгенле да кетдиле,
Азап бергенле, азап чекгенле да,
Кълуанч, жарсыу кёлргенле да кетдиле.

Сен а кълуанч, байрам кибик, агълара,
Жауун да, элия да башынг бла
Бирча ёте, танг аласы кълызара,
Ёмюрлеге тёлзюмлю шагълат бола.

Сен, акълыл кибик, сейирсе , тазаса,
Узакъллада кёлрген тюшлерим кибик,
Ёмюрлеге хорлатмазгъл базаса,
Сау дуняны умутларыча – бийик.

Мен ёлюрме. Сен башхалагъа агъар,
Мен сенден айырым бир заманда:
Жюз жылдан сора жашарыкъ да мында
Санга мени кёзлерим бла къарар.

1962